

Ny Bokin'i Daniela — Laharana Roanjato

Fivelaran'ny Faminaniana: Ny Fanangonana Fanindroany sy ny Heviny ao amin'ny Eschatolojia Advantista

Jeff Pippenger

2024-05-05

Isika dia mandinika ny vanim-potoana ara-paminaniana izay aseho ho fanangonana faharoa, izay ambaran'ny mpaminany Isaia, ary tatỳ aoriana kosa nohamarinin'i Rahavavy White.

Ary amin'izany andro izany dia hisy Solofon'i Jese, izay hitsangana ho fanevan'ny firenena; izy no hotadiavin'ny jentilisa; ary ho be voninahitra ny fitsaharany. Ary amin'izany andro izany dia haninjitra ny tñany fanindroany Jehovah mba hamerenany ny sisa amin'ny olony izay mbola ho tavela avy any Asyria sy avy any Egipta sy avy any Patrosa sy avy any Kosy sy avy any Elama sy avy any Sinara sy avy any Hamata ary avy any amin'ireo nosin'ny ranomasina. Ary hanangana faneva ho an'ny firenena Izy ka hanangona ny voaroaka amin'ny Isiraely sy hanangona ny Joda niely patrana avy any amin'ny vazan-tany efatra. Ary hiala koa ny fialonan'i Efraima, ary hofongorana ny fahavalon'i Joda; Efraima tsy hialona an'i Joda, ary Joda tsy hampahory an'i Efraima. Isaia 11:10–13.

Rehefa angonina fanindroany ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny andro farany, dia hisy firaisam-po sy firaisankina eo amin'ireo mpianatra ireo, izay nasehon'ireo folo andro nialoha ny Pentekosta, ary izay ambaran'i Isaia ho fotoana izay “Hiala koa ny fialonan'i Efraima, ary hofongorana ny fahavalon'i Joda; Efraima tsy hialona an'i Joda, ary Joda tsy hampahory an'i Efraima.”

“Ny fitsapana dia ho tonga amin'ny vahoakan'Andriamanitra, ary ny tsimparifary dia hosarahana amin'ny varimbazaha. Fa aoka tsy hialona an'i Joda intsony Efraima, ary Joda tsy hampahory an'i Efraima intsony. Ny teny malemy fanahy, feno hatsaram-panahy sy fangorahana, dia hiboiboika hivoaka avy amin'ny fo sy molotra voamasina. Zava-dehibe indrindra ny hahatonga antsika ho iray; ary raha samy mikatsaka ny fahalemam-panahy sy ny fanetren-tenan'i Kristy isika rehetra, dia hanana ny sain'i Kristy, ary hisy firaisan-tsaina.”
Review and Herald, 19 Martsa 1895.

Ny fampiraisana dia singa iray amin'ny asa tanterahin'i Kristy rehefa manangona fanindroany ny iray hetsy sy efatra amby efatra alina Izy. Izany firaisana izany dia nasehon'ireo folo andro nialoha ny Pentekosta, sy ireo enina andro tamin'ny fivoriana toby tao Exeter, ary mety ho tanteraka hatramin'ny 1856 ka hatramin'ny 1863 izany, raha tsy very lalana ireo izay efa niaina ny fahadisoam-panantenana lehibe tamin'ny 22 Oktobra 1844.

“Kanefa tamin'ilay vanim-potoanan'ny fisalasalana sy ny tsy fahazoana antoka izay nanaraka ilay fahadisoam-panantenana, maro tamin'ireo mpino ny fiavian'i Kristy no nandao ny finoany. Nisy fifandirana sy fisaratsarahana nipoitra.... Koa dia voasakana ny asa, ary navela tao amin'ny aizina izao tontolo izao. Raha mba niray hina tamin'ny didin'Andriamanitra sy ny finoan'i Jesosy ny vatan'ny Advantista manontolo, dia tena ho hafa lavitra ny tantarantsika!”

“Tsy sitrapon’Andriamanitra ny hanemorana toy izao ny fihavian’i Kristy. Tsy nokasain’Andriamanitra ny hirenirenena ny olony, dia Isiraely, efa-polo taona tany an-efitra. Nampanantena Izy fa hitarika azy ireo mivantana ho any amin’ny tany Kanana, ary hampiorina azy any ho firenena masina, salama, sambatra. Kanefa ireo izay nitoriana izany voalohany dia tsy niditra “noho ny tsi-finoana” (Hebreo 3:19). Feno fimonomononana sy fikomiana ary fankahalana ny fony, ka tsy nahatanteraka ny fanekenany tamin’ny Izy.”

“Nandritra ny efa-polo taona no nanakanan’ny tsy finoana sy ny fimonomononana ary ny fikomiana an’i Isiraely fahiny tsy hiditra tao amin’ny tany Kanana. Ireo ota ireo ihany koa no nampitarazoka ny fidiran’i Isiraely ankehitriny ao amin’ily Kanana any an-danitra. Tsy tamin’ny tranga iray akory no nisy tsiny tamin’ny teny fikasan’Andriamanitra. Fa ny tsy finoana sy ny firaiketam-po amin’izao tontolo izao sy ny tsy fanokanana tena ary ny fifandirana eo amin’ireo izay milaza ho vahoakan’ny Tompo no nitazona antsika ho eto amin’ity tontolon’ny ota sy alahelo ity nandritra ny taona maro.” Selected Messages, boky 1, 68, 69.

Ny fidinan’ny anjely faharoa dia nanamarika fisarahana tamin’ily fahadisoam-panantenana voalohany izay nanomboka ny fotoana fiandrasana; ary avy eo dia nitarika ho amin’ny vanim-potoana enina andro tany amin’ny fivoriana ny toby tao Exeter, izay nahatanterahana ny firaisana teo amin’ny hafatra mialoha ny firotsahan’ny Fanahy Masina tao amin’ny hafatry ny Antso Misasakalina tamin’ny famaranana ny fivoriana.

Ny fidinan’ny anjely fahatelo tamin’ny 22 Oktobra 1844 dia nanondro fisaritahana tamin’ily fahadisoam-panantenana lehibe, ary nampiditra vanim-potoan’ny fampianarana, raha nosokafana tamin’ny vahoakan’Andriamanitra ny fahamarinana mifandray amin’ny Toerana Masina Indrindra. Tamin’ny 1849 dia naninjitra ny tanany ny Tompo mba hanangona ny olony fanindroany, ary tamin’ny 1851 dia naseho ny tabilao 1850. Io tabilao io no naneho ny hafatra fototra, dia ilay hafatra indrindra izay tokony hasandratra eo anatrehan’izao tontolo izao ho saina famantarana.

Ny fanangonana fanindroany ny mpianatra nataon’i Kristy dia nanomboka avy hatrany tamin’ny fidinany, ary ny fanangonana ireo tany Exeter dia nanomboka nandritra ny vanim-potoanan’ny fotoana fiandrasana. Ao amin’ny tantaran’ny fikomiana tamin’ny 1863, ny fanangonana fanindroany dia nanomboka farafahakeliny dimy taona tao anatin’ily dingam-panabeazana izay nanomboka rehefa novelarina ny fahazavan’ny fitoerana masina tamin’ny 1844. Tamin’ny 1848, dia nampahatezitra ny firenena ny Islam. Ny fanangonana fanindroany dia aseho ho asa mandroso izay tanterahin’ny fahatongavan’ireo folo andro izay nialoha ny Pentekosta, ary koa tamin’ireo enina andro tamin’ny fivoriana ny toby tao Exeter, ary tokony ho efa vita tamin’ny 1856.

Ny asan’ny fanangonana ny vahoakany fanindroany no asa famaranan’ny anjely fahatelo, ary tanterahin’ny tanan’i Kristy izany.

Ary rehefa tonga ny andro sabata, dia nanomboka nampianatra tao amin’ny synagoga Izy; ary maro izay nihaino Azy no gaga ka nanao hoe: Avy aiza no nahazoan’ity lehilahy ity izany zavatra izany? ary fahendrena manao ahoana izao nomena Azy izao, ka na dia asa lehibe toy izany aza dia tanterahin’ny tanany? Marka 6:2.

Ny fanaparitahana mitranga rehefa midina ilay tandindon'Andriamanitra dia manomboka fizahan-toetra izay, amin'ny farany, mampiseho sokajin'ny mpivavaka roa, ary amin'izany no anadiovana ny tempoly.

Izay eo an-tànany ny fandrarahany, ka hodiovin'ny tsara ny famoloany, ary hangoniny ho ao an-tsompitra ny variny; fa ny akofa hodorany amin'ny afo tsy mety maty. Matio 3:12.

Amin'izany fotoana izany dia tokony handray ny hafatra avy amin'ny tanan'ilay anjely sy hihinana izany ny vahoakan'Andriamanitra.

Ary nahita anjely mahery iray hafa nidina avy tany an-danitra aho, nitafo rahona; ary nisy avana teo ambonin'ny lohany, ary ny tavany dia tahaka ny masoandro, ary ny tongony tahaka ny andry afo; ary nanana boky kely mivelatra teny an-tanany izy; ary ny tongony havanana napetrany teo ambonin'ny ranomasina, ary ny tongony havia teo ambonin'ny tany. Apokalypsy 10:1, 2.

Tamin'ny fahatongavan'ny anjely faharoa tamin'ny 19 Aprily 1844, dia niparitaka ny vahoakan'Andriamanitra. Voangona voalohany izy ireo tamin'ny fahatanterahan'ny faminanian'ny Apokalypsy toko faha-sivy, andininy faha-dimy ambin'ny folo, tamin'ny 11 Aogositra 1840; nefa ny Tompo dia naninjitra ny tanany hanarona fahadisoana iray teo amin'ny fanisana ny tarehimarika sasany teo amin'ny tabilao.

“Hitako fa ny tabilao 1843 dia notarihin'ny tanan'ny Tompo, ary tsy tokony hovaina izany; fa ny tarehimarika dia araka izay tiany; fa ny tanany no teo amboniny ka nanafina fahadisoana iray tamin'ny tarehimarika sasany, mba tsy hisy hahita izany, mandra-panaisotra ny tanany.” Early Writings, 74.

Ny fanesorana ny tanany no namela an'i Samuel Snow hamantatra ny daty marina ho an'ilay fahitana izay niandry.

“Ireo mahatoky nefa diso fanantenana ireo, izay tsy nahatakatra ny antony tsy nahatongavan'ny Tompony, dia tsy navela tao amin'ny haizina. Naverina indray izy ireo ho entin'ny fitarihana hijery ny Baiboliny mba handinika ny fe-potoana ara-paminaniana. Nesorina tamin'ireo tarehimarika ny tanan'i Jehovah, ka nohazavaina ny fahadisoana. Hitan'izy ireo fa tonga hatramin'ny taona 1844 ny fe-potoana ara-paminaniana, ary fa ny porofo ihany izay nasehony mba hanaporifoana fa nifarana tamin'ny 1843 ireo fe-potoana ara-paminaniana, no nanaporifo fa hifarana amin'ny 1844 izy ireo.” Early Writings, 237.

Ny tantaran'ny anjely voalohany sy faharoa dia ahitana andiana mari-dalana mifandray amin'ny tanan'i Kristy. Raha nidina Izy tamin'ny 11 Aogositra 1840 sy ny 19 Aprily 1844 dia nisy hafatra teny an-tanany. Ny tanany no nitarika ny famokarana sy ny famoahana ny tabilao 1843 tamin'ny Mey 1842. Ny tanany no nanisy tombo-kase ny fahadisoana iray tao amin'ireo tarehimarika teo amin'ilay tabilao. Rehefa afaka ny fiparitahan'ilay fahadisoam-panantenana voalohany, dia nipetraka irery i Jeremia noho ny tanan'i Kristy. Avy eo dia nesoriny ny tanany, ka noho izany dia voavaha ny tombo-kasen'ny hafatry ny Antso amin'ny Mamatonalina. Ny asa faninjirany ny tanany mba hanangonana ny olony fanindroany dia nitranga nanomboka tamin'ilay

fahadisoam-panantenana voalohany ka hatramin'ny fivoriana ny lasy tao Exeter, tahaka ny nanganina farany niaraka tao Jerosalema nandritra ny folo andro mialoha ny firotsahan'ny Fanahy Masina ny mpianatra. Tamin'ny fahatongavan'ny anjely fahatelo tamin'ny 22 Oktobra 1844 dia nanandratra ny tanany Jehovah.

Ary ilay anjely izay hitako nitsangana teo ambonin'ny ranomasina sy teo ambonin'ny tany dia nanandratra ny tanany ho any an-danitra, ary nianiana tamin'ilay velona mandrakizay doria, Izay nahary ny lanitra sy izay zavatra ao aminy, ary ny tany sy izay zavatra ao aminy, ary ny ranomasina sy izay zavatra ao aminy, fa tsy hisy andro intsony. Apokalypsy 10:5, 6.

Nanomboka tamin'ilay fivoriana voalohany tamin'ny 11 Aogositra 1840 ka hatramin'ny 22 Oktobra 1844, ny tantaran'ny anjely voalohany sy faharoa dia voamariky ny tanan'i Kristy. Tamin'ny 22 Oktobra 1844 dia nidina ny anjely fahatelo, ary ny andiany kely Millerita dia naely noho ilay Fahadisoam-panantenana Lehibe. Tamin'izany daty izany dia nanandratra ny tanany ho amin'ny lanitra Kristy ka nianiana fa tsy hisy andro intsony.

Ny fiangonana faharoa teo amin'ny tantaran'ny taona 1844 ka hatramin'ny 1863 dia nanomboka tamin'ny nanandratan'i Kristy ny tanany, sady nitana hafatra hohanina teny an-tanany koa Izy. Ary tamin'ny 1849, dia naninjitra ny tanany fanindroany Izy mba hanangona ny olony efa niparitaka. Ireo olona ireo dia efa voaangona tamin'ny hafatry ny Antso Misasakalina, ary niparitaka rehefa tsy tanteraka ilay zava-nitranga efa nambara mialoha. Tamin'ny fivoriana an-toby tao Exeter dia nanangona ny andian'ondriny Kristy ary nampiray azy ireo teo amin'ny hafatra, tahaka ny nataony tamin'ireo folo andro nialoha ny Pentekosta. Niala tamin'ny fivoriana an-toby tao Exeter ireo Millerita Filadelfiana ary namerina ny Pentekosta. Tamin'ny 1856, Kristy dia teo ivelan'ilay hetsika izay efa niova ho Laodikia, satria Kristy mijoro eo ivelan'ny fon'ny olona Laodikia ka mandondona, mitady fidirana.

Indro, mitsangana eo am-baravarana Aho ka mandondona; raha misy mandre ny feoko ka manokatra ny varavarana, dia hiditra ao aminy Aho ka hiara-misakafo aminy, ary izy amiko. Apokalypsy 3:20.

Tamin'ny 1856, ny tanan'i Kristy dia nandondona teo amin'ny hetsika Millerita Laodiseana, nefa tsy nahomby izany. Tamin'ny 1849, fito taona talohan'izany, dia nanomboka nanangona ny olony fanindroany Izy, saingy ny fisalasalana sy ny tsy fahazoana antoka no nanakana ny hetsika Filadelfiana.

“Raha taorian'ilay fahadisoam-panantenana lehibe tamin'ny 1844 ny Advantista dia nifikitra mafy tamin'ny finoany ka nandroso tamim-piraisan-tsaina araka ny fitarihan'Andriamanitra izay nisokatra teo anoloany, ka nandray ny hafatry ny anjely fahatelo ary, tamin'ny herin'ny Fanahy Masina, nitory izany tamin'izao tontolo izao, dia ho nahita ny famonjen'Andriamanitra izy, ny Tompo dia ho niasa tamin-kery lehibe niaraka tamin'ny ezaka nataony, ho vita ny asa, ary Kristy dia ho efa tonga sahady handray ny olony ho amin'ny valisoany. Nefa tamin'ilay fotoana nisian'ny fisalasalana sy ny tsy fahazoana antoka izay nanaraka ilay fahadisoam-panantenana, maro tamin'ireo mpino ny fiavian'i Kristy no nandao ny finoany.... Noho izany dia voasakana ny asa, ary navela tao amin'ny haizina izao tontolo izao. Raha ny

vahoaka Advantista manontolo no niray teo amin'ny didin'Andriamanitra sy ny finoan'i Jesosy, endrey ny fahasamihafan'ny tantarantsika!” Evangelism, 695.

Tamin'ny 11 Septambra 2001 no nanangonan'i Kristy ny olony amin'ny andro farany, izay nony tatỳ aoriana dia naporitaka tamin'ny 18 Jolay 2020. Tamin'ny 11 Septambra 2001, ireo izay voangona dia naka ny boky miafina avy teo an-tanan'i Kristy ka nihinana izany. Tamin'ny 18 Jolay 2020, dia nolavin'izy ireo ny didy aschon'ny tanany nasandratra, izay nanambara fa “tsy hisy andro intsony.”

Tsy naneho fikomiana ny Millerita Filadelfiana tamin'ny faminaniany diso tamin'ny taona 1843, satria nanao araka ny fahazavana rehetra izay efa nambaran'ny Tompo izy ireo; fa tamin'ny 18 Jolay 2020 kosa, ny Laodiseana ao amin'ny hetsiky ny anjely fahatelo dia nikomy nanohitra ny fahazavana mifandray amin'ny tanany. Taorian'ny 1844, ny hetsika Filadelfiana an'ny anjely voalohany, “tamin'ny fotoanan'ny fisalasalana sy ny tsy fahazoana antoka,” dia “nahafoy ny finoany,” ka tonga Laodiseana.

1856 dia maneho io teboka fifindrana io, sady maneho mialoha teboka fifindrana ho an'ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny andro farany.

Tao anatin'ireo fito taona teo anelanelan'ny 1849 sy 1856 no nitsipahan'ny hetsika Millerita Filadelfiana ny tanan'ny Tompo izay natsotra hanangona ny olony fanindroany; ary ny teny fikasana dia hoe hanao mihoatra amin'izany fotoana izany Izy noho izay nataony taloha.

“Ny 23 Septambra, nasehon'ny Tompo ahy fa naninjitra ny tanany fanindroany Izy mba hamonjy ny sisa amin'ny olony, ary tsy maintsy hampitomboina avo roa heny ny ezaka amin'izao andron'ny fanangonana izao. Tamin'ny andron'ny fampielezana dia nokapohina sy notorotoroina Isiraely; fa ankehitriny, amin'ny andron'ny fanangonana, Andriamanitra no hanasitrana sy hamehy ny ferin'ny olony. Tamin'ny fampielezana, ny ezaka natao hampielezana ny fahamarinana dia vitsy dia vitsy ny vokany, ka kely dia kely na tsy nisy akory no vita; fa amin'ny fanangonana, rehefa efa nametraka ny tanany Andriamanitra mba hanangonana ny olony, ny ezaka hampielezana ny fahamarinana dia hahatratra ny vokatra nokendrena ho azy. Tokony hiray saina sy hafanam-po amin'ny asa ny rehetra. Hitako fa mahamenatra raha misy manondro ny fampielezana ho ohatra hitondra antsika ankehitriny amin'ny fanangonana; satria raha tsy manao mihoatra ho antsika Andriamanitra ankehitriny noho izay nataony tamin'izany andro izany, dia tsy mba ho voangona velively Isiraely. Ilaina tahaka ny fitoriana ihany koa ny hamoahana ny fahamarinana amin'ny taratasy.” Review and Herald, 1 Novambra, 1850.

Mazava ho azy fa niezaka ny hampandroso ny asany tao amin'ny firaisan-tsaina ny Tompo, nefa hita fa rava izany firaisan-tsaina izany, ary “tamin'ny vanim-potoanan'ny fisalasalana sy ny tsy fahazoana antoka izay nanaraka ny fahadisoam-panantenana, dia maro tamin'ireo mpino Advantista no nahafoy ny finoany.” Ny Present Truth (izay nantsoina tatỳ aoriana hoe Review and Herald) dia nanomboka navoaka tamin'ny 1849, ary tamin'ny 1851 dia efa nisy ny tabilao 1850, saingy tamin'ny 1856, ny hafatry ny “fito heny” ao amin'ny Levitikosy faha-26 dia navelan'izy ireo tsy vita. Ny hafatra izay novahana ny tombo-kaseny tamin'ny 22 Oktobra 1844 dia niseho

tamin'ny fotoana nifaranan'ny faminanian'ny fotoana, dia ny roa arivo sy telon-jato taona ary ny roa arivo sy diman-jato sy roapolo taona.

Ny Sabata no foto-pampianarana izay namirapiratra mihoatra noho ireo foto-pampianarana hafa tamin'izany andro izany, ary nandritra ny roa ambin'ny folo taona dia nandroso ny fizahan-toetra mandra-pahatongan'ny fitsapana farany tamin'ny 1856. Io fitsapana io dia momba ny fitsaharan'ny Sabata ho an'ny tany, ary nanamarika ny fiakaran'ny fizahan-toetra izay nanomboka tamin'ny fitsaharan'ny Sabata ho an'ny olona. Nitondra ny sonian'i Alfa sy Omega ny fotoam-pitsapana. Ny 1856 koa dia naneho fitomboan'ny fahalalana mikasika ilay fahamarinana fototra voalohany hitan'i Miller, ka noho izany dia nitondra ny sonian'i Alfa sy Omega tamin'izany ambaratonga izany koa izy. Ny fahamarinan'ny Sabata, satria famantarana ny vahoaka nohamasinin'Andriamanitra, dia naseho ho toy ny fanenoan'ny trompetra fahafito, rehefa tanteraka ny zava-miafin'i Kristy ao amin'ny mpino, dia ny fanantenan'ny voninahitra. Ny “fito andro” dia naseho tamin'ny alalan'ny trompetran'ny Jobily izay tsy maintsy notsofina tamin'ny Andro Fanavotana.

Ny fito taona nanomboka tamin'ny 1856 ka hatramin'ny 1863 dia naneho ny folo andro tany Jerosalema ho an'ny mpianatra, ary ny enina andro tamin'ny fivorian'ny toby tao Exeter ho an'ireo Millerita Filadelfiana; nefa, indrisy, io fe-potoana io dia tonga fanoharana momba ireo izay mandà tsy hanaraka ny Tompo rehefa mitarika azy ireo amin'ny vanim-potoanan'ny fifindrana Izy. Ny tantaran'ny anjely voalohany sy faharoa, izay vanim-potoana ara-tantara iainan'ny kotrokorana fito, dia manambara ny Tompo maninjitra ny tany mba hanangona ny olony fanindroany nanomboka tamin'ny 19 Aprily 1844, ary izany dia mampiseho valin-kafatra feno fankatoavana, raha nanaraka an'i Kristy ho ao amin'ny Efitra Masina Indrindra ny hendry.

Ny tantaran'i Kadesy voalohany, izay tantaran'ilay anjely fahatelo hatramin'ny 1844 ka hatramin'ny 1863, dia manondro fa mbola naninjitra ny tany indray Jehovah mba hanangona ny olony fanindroany; kanefa ao amin'izany tantara izany dia miseho ny fikomiana. Ankehitriny, fanintelony, nanomboka tamin'ny Jolay 2023, dia mbola maninjitra ny tany indray Jehovah mba hanangona ny olony fanindroany, ary hotanterahin'izy ireo ny Kadesy faharoa amin'ny maha-Philadelphia mpankatò azy, fa ny sonian'ny fahamarinana no manondro ireo in-telo ireo ho fiandohana sy fiakaran'ny izay misolo tena an'i Philadelphia mpankatò, ary ny ohatra eo afovoany kosa dia ireo Laodikia tsy mpankatò.

Hotohizantsika ity fandalinana ity ao amin'ny lahatsoratra manaraka.

“Moa hihaino ny hafatry ny Laodikia va ny fiangonana? Hibebaka va izy, sa na dia eo aza ny fanambarana amin'izao tontolo izao ilay hafatra manetriketrika indrindra momba ny fahamarinana—dia ny hafatry ny anjely fahatelo—dia mbola hanohy hanota ihany? Ity no hafatra farany momba ny famindrampo, fampitandremana farany ho an'izao tontolo lavo izao. Raha tonga matimaty ny fiangonan'Andriamanitra, dia tsy hahita sitraka amin'Andriamanitra intsony izy, tahaka ireo fiangonana izay aseho ho efa lavo ka tonga fonenan'ny demonia sy fitoeran'ny fanahy maloto rehetra ary tranom-borona ihazonana ny vorona maloto sy maharikoriko rehetra. Izay nanana tombontsoa hihaino sy handray ny fahamarinana, ary niombona tamin'ny fiangonana Advantista Mitandrana ny Andro Fahafito, ka miantso ny

tenany ho vahoakan'Andriamanitra mitandrina ny didy, nefa tsy manana hery velona sy fanokanana ho an'Andriamanitra mihoatra noho izay ananan'ny fiangonana ara-drafitra fotsiny, dia handray ny lozan'Andriamanitra tokoa tahaka ireo fiangonana manohitra ny lalàn'Andriamanitra. Ireo ihany izay nohamasinina tamin'ny alalan'ny fahamarinana no handrafitra ny fianakaviana mpanjaka ao amin'ireo fonenana any an-danitra izay nalehan'i Kristy namboatra ho an'izay tia Azy sy mitandrina ny didiny.”

“‘Izay milaza hoe: Fantatro Izy, nefa tsy mitandrina ny didiny, dia mpandainga, ary tsy ao anatin'ny marina’ [1 Jaona 2:4]. Tafiditra amin'izany izay rehetra milaza fa manana fahalalana an'Andriamanitra sy mitandrina ny didiny, nefa tsy asehony amin'ny asa tsara izany. Horaisiny araka ny asany. ‘Izay mitoetra ao aminy dia tsy manota; izay manota dia tsy nahita Azy na nahalala Azy’ [1 Jaona 3:6]. Izany dia atokana ho an'ny mambran'ny fiangonana rehetra, anisan'izany ny mambran'ny fiangonana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito. ‘Ry zanaka madinika, aoka tsy hisy olona hamitaka anareo: izay manao ny marina dia marina, tahaka Azy izay marina. Izay manota dia avy amin'ny devoly; fa ny devoly efa manota hatramin'ny voalohany. Izany no nanehoana ny Zanak'Andriamanitra, mba handravany ny asan'ny devoly. Izay rehetra naterak'Andriamanitra dia tsy manota; fa ny voany mitoetra ao anatin'ny; ary tsy mahazo manota izy, satria naterak'Andriamanitra. Izany no ahafantarana izay zanak'Andriamanitra sy izay zanaky ny devoly: izay rehetra tsy manao ny marina dia tsy avy amin'Andriamanitra, ary izay tsy tia ny rahalahiny koa’ [1 Jaona 3:7–10].”

“Ireo rehetra izay milaza fa mpitandrina ny Sabata sady Advantista, kanefa mbola manohy amin'ny fahotana, dia mpandainga eo imason'Andriamanitra. Ny lalany feno fahotana dia manohitra ny asan'Andriamanitra. Mitarika ny hafa ho amin'ny fahotana izy ireo. Tonga avy amin'Andriamanitra ho amin'ny isan-tsam-piangonantsika rehetra ny teny hoe: ‘Ary manaova lalana mahitsy ho an'ny tongotrareo, fandrao ny malemy tongotra hivily hiala amin'ny lalana; fa aleo kosa ho sitrana izy. Katsaho ny fihavanana amin'ny olona rehetra sy ny fahamasinana, raha tsy misy izany dia tsy hisy hahita ny Tompo; mitandrema tsara fandrao hisy tsy hahatratra ny fahasoavan'Andriamanitra; fandrao hisy faka mangidy mitsimoka hampahory anareo, ka hahaloto ny maro amin'izany; fandrao hisy mpijangajanga, na olona vetaveta tahaka an'i Esao, izay nivarotra ny fizokiany noho ny hanina indraim-bava. Fa fantatrareo fa rehefa afaka izany, raha te-handova ny fitahiana izy, dia nolavina; fa tsy nahita toerana hibebehana izy, na dia notadiaviny mafy tamin'ny ranomaso aza izany’ [Hebreo 12:13–17].”

“Izany dia mihatra amin'ny maro izay milaza fa mino ny fahamarinana. Raha tokony hahafoy ny fanaony feno filàna ratsy izy, dia miroso amin'ny lalam-pampianarana diso eo ambanin'ny haifetsen'i Satana mamitaka. Tsy fantarina ho ota ny fahotana. Voaloto ny feon'ny fieritreretany indrindra, simba ny fony, eny, na dia ny fisainany aza dia maloto mandrakariva. Ampiasain'i Satana ho toy ny fandroba izy ireny mba hitaomana fanahy ho amin'ny fanaon-dratsy maloto izay mandoto ny maha-olona manontolo. ‘Izay nandà ny lalàn'i Mosesy [izay lalàn'Andriamanitra] dia maty tsy nisy famindram-po teo ambanin'ny vavolombelona roa na telo; koa mainka fa famaizana mafy lavitra toy inona no heverinareo fa ho mendrika an'izay nanitsakitsaka ny Zanak'Andriamanitra, sy nanao ny ran'ny fanekena izay nanamasinana azy ho zavatra tsy masina, ary naniratsira ny Fanahin'ny fahasoavana? Fa fantatsika Izay nanao hoe: Ahy ny famaliana; Izaho no hamaly, hoy ny Tompo. Ary koa: Ny Tompo no hitsara ny

olony. Zavatra mahatahotra ny ho latsaka eo an-tànan'Andriamanitra velona' [Hebreo 10:28–31].” Manuscript Releases, volume 19, 176, 177.